

[Cảnh báo] TẠI SAO THƯỜNG LÁI TRUNG QUỐC THU MUA NHỮNG MẶT HÀNG LẠ VỚI GIÁ CAO?

(lá khoai lang, rễ tiêu, cau non, cam non, lá đào, đĩa, ốc bươu vàng, móng trâu...)

Đã bao giờ bạn thắc mắc tại sao ở những vùng quê hay có những chiến dịch thu gom những mặt hàng lạ với giá trên trời. Suy nghĩ nát óc thì không hiểu ba thứ trời ơi này để làm cái gì. Nào là động vật như con đĩa, ốc bươu vàng, móng trâu... rồi sang thực vật như lá khoai lang, rễ cây xoài, ngọn cây dứa... Nghe nói tụi nó làm thần dược. Thế là vì tiền, số tiền lớn mà lại dễ dàng kiếm được nên người dân mình đua nhau thu gom. Nhà này làm được thì nhà kia cũng phải làm theo rồi lần lần lan ra cả xóm, cả vùng. Tại sao vậy, tụi nó ngu thế, ba cái quý này mà lại mua giá cao thế.

Rồi dùng một cái, chẳng thấy ai mua cái đồng hàng cuối cùng, rồi nhà nhà phá sản vì dồn tiền mua hàng cho thương lái đến lấy.

Chuyện là như thế nào, tại sao Họ lại có thể tung hoành ở đất ta dễ dàng mà vẫn qua mặt được dân ta vậy?

Phi vụ của họ thường gồm 1 nhóm gồm ít nhất 2 thương nhân trở lên, mục tiêu là các vùng nông thôn hẻo lánh. Nông sản họ mua phải càng lạ càng tốt, người ta không biết giá thực tế là bao nhiêu để có thể so sánh. Đợt này sang Bình Phước của Việt Nam. Cây điều (đào lộn hột) trồng khá nhiều ở đây. Lá điều non là mặt hàng họ quyết định thu mua vì là hàng độc, không có tiền lệ mua bán, dễ tạo nên sự tò mò một cách huyền thoại. Đến thị trấn An Lộc và việc đầu tiên là tìm thương lái địa phương. A Cầu ghé chị Bảy, nói chị Bảy ơi tui muốn mua lá điều non. Hạt điều thô ví dụ giá chỉ có 500.000 đồng 1 tấn, A Cầu mua lá non giá ngang bằng luôn. Đưa tiền trước, nói chị hái cho tui vài tấn, phơi khô nha. Chị Bảy nửa tin nửa ngờ, nhưng thấy tiền thật, lại trả trước, nên kêu người ra hái lá đem phơi, giao cho khách. Chứ

chờ cây điều ra trái, tiền phân tiền thuốc.....mấy tháng sau thì cũng chỉ có giá này thui, bán vậy sướng hơn.

Trong lúc đó thì A Bình sang gặp anh Tám, một thương lái ở xã khác. Cũng y chang vậy, anh Tám cũng hái 4 tấn lá điều non giao cho A Bình và lấy 2 triệu. Bên kia A Cầu quyết định tăng giá mua lá điều lên 1 triệu 1 tấn. Chị Bảy phấn khởi, cùng chồng cả đêm leo lên cây, hái khí thế, dù kiến vàng chui vô háng cắn tê cắn tái nhưng cũng ráng chịu đựng. Anh chồng mệt là bị chị Bảy chửi, nói đồ làm biếng, cơ hội kiếm tiền đời là đây. Vì A Cầu nói phải giao vào ngày mai, phải xuất đi gấp. Chị Bảy cả đêm đu trên cây hái trời chết tới sáng mai cũng chỉ có 2 tấn, nên chỉ được có 2 triệu, A Cầu nói chị phơi khô giùm, cầm tiền trước nè chị, mấy bữa sau mới qua lấy đem đi. Dân chúng đồn âm âm. Chắc là thuốc tiên. Bên đó xứ lạnh trồng không được. Phong trào hái lá điều diễn ra nô nức.

Rồi vắng bóng. Đầu tuần sau A Bình lại xuất hiện, nói giờ hút hàng quá anh Tám ơi. Hàng này bên TQ chuộng lắm. A Bình nói giá bây giờ là 5 triệu 1 tấn. Đưa tiền trước và ép giao ngay. Anh Tám đang lo giao không đủ, thì bỗng dung có ai đó tiếp thị nói có người bán sẵn giá chỉ có 4 triệu một tấn thôi, mua hem. Anh Tám thấy mua cứ 1 tấn lời 1 triệu, ngu gì không mua. Bèn thu gom. Gom được bao nhiêu A Bình cũng lấy hết. Cầm cục tiền trong tay, anh Tám ngỡ trong mơ. Ai ngờ hàng có sẵn kia là của A Cầu, dân địa phương hái và phơi sao kịp, nên qua kho của A Cầu mua lại. Chen chúc xếp hàng....

Bán xong hết kho, A Cầu phone cho chị Bảy giá bây giờ là 10 triệu 1 tấn rồi, gom nhanh lên người đẹp. Số lượng không giới hạn. Chị Bảy cười tí mắt qua điện thoại, lật đật gom khí thế, dân chúng hái phơi không kịp nên phải mua lại "trôi nổi" trên thị trường giá 8 triệu 1 tấn, cứ một tấn mang qua là lời 2 triệu mà. Tất nhiên hàng giá 8 triệu kia từ nguồn của A Bình. Nhưng A

Cầu cũng đến, trả tiền đàng hoàng, rồi chờ hàng đi. Chị Bảy chẳng may may nghi ngờ, tiếp tục thu gom để dành đó, đón đầu thời cơ. Chị Bảy bàn với chồng, qua tuần xuống thăm mỹ viện Sài Gòn sửa mũi.

Đỉnh điểm là A Bình quyết định tăng lên 20 triệu 1 tấn, gom đi mai qua lấy. Nghe điện thoại xong, anh Tám muốn xỉu, ra sau nhà cây gì cũng vặt trụi lá, không kể cây điều cây tiêu gì sất. Nói tui bay cứ thấy cây nào có lá là hái, trà trộn vô, tui nó biết mẹ gì. Bữa trước cũng vậy, toàn lá tầm bậy mà tui nó cũng mua, người mình thông minh bọn kia ngu thật. Huy động cả xã. Nhưng vẫn không đủ theo đơn hàng của A Bình, lại thu gom trên thị trường với giá 15 triệu 1 tấn. Ai mang sang giá 15 triệu đồng 1 tấn anh Tám mua hết. Anh Tám mua xong, gọi điện cho A Bình tới lấy thì A Bình nói để mai đi, đang lấy container lên đóng hàng. Sáng mai gọi lại thì " số máy quý khách vừa gọi không liên lạc được". Anh Tám chạy tất tả đến nhà nghỉ gần đó thì mới hay ông khách đã trả phòng. Phóng như bay đi tìm thì chỉ thấy chị Bảy, chị Hai, anh Tư, anh Ba, chị Sáu....cũng hớt hơ hớt hải phóng xe trên đường ở chiều ngược lại. Dáo dác vòng lên vòng xuống, cũng bậy nhiều người trong hiệp hội các thương lái huyện ta. Con đường đất đỏ mịn mù bụi. Những cái mũ bảo hiểm lấm lem. Những cái nón lá pháp phối. Những gương mặt đen nhẻm và những giọt nước mắt nóng hổi. Những kho lá điều chất cao như núi vì ai cũng tranh thủ ôm hàng. Những vườn điều xơ xác, vắng lặng, mênh mông.....

Hóa ra, họ thu mua các nông sản tào lao ấy chỉ là 1 cách để làm giá. Mua bán lòng vòng đẩy giá lên, người ôm cuối cùng các các tiểu thương tội nghiệp. Máy ngàn năm trước, trước miệng lưỡi và mưu mô của Triệu Trọng Thủy, nàng An Thị My Châu vừa đi vừa rắc lông ngỗng trên đường. Máy ngàn năm sau, những nàng An Thị thế hệ mới đã khá hơn. Đã tự mình chạy xe

máy chú không cần phải ngồi sau An Dương Vương, nhưng thơ
ngây thì vẫn cứ như thuở nào.

Nếu bạn đọc đến đây chắc hẳn đã rõ thủ đoạn của họ, dân ta vì
thiếu thông tin thôi mà gánh hậu quả. Giờ này, biết đâu đó hai
thằng nào đó lại chui về vùng quê để tác quái nhỉ?. Mọi người
chia sẻ nhiều hơn để tránh bị lừa nhé.

Nguồn: Sưu tầm

**TẠI SAO THƯƠNG LẠI TRUNG QUỐC
THU MUA NHỮNG MẶT HÀNG LẠ VỚI
GIÁ CAO?**